

barnehjemmet

(Fortsatt fra side 8.)

eldre enn at dette er den første julaften i deres liv, manglet den sitrende spennin- gen. Men ubevisst forstår nok også disse små at noe er an- nerledes i dag enn ellers.

De pyntes i fine kjoler og fløyelsdresser, og så sant en liten frøken har hårstrå nok, får hun en vippende sløyfe i frisyren. På armen til hver sin pleierske skal de være med rundt juletreet.

De eneste av barna som ikke er med i julefesten, er byltene på babysalen. Lyserøde med rynkede fjes og knyttede ne- ver, ennå så nye i denne ver- den at alderen telles i dager og hele tilværelsen dreier seg om mat, søvn og litt skriking, skal de ligge i sine senger mens resten av huset har jul. Men selv her oppe, i det rosa rommet med de florlette, hvite gardinene har omtenkssomme søstre pyntet til jul. Dalende vattedotter ligger som sne over rutene, og julenisser titter frem på hyllene...

ter gjennom hallen med en for- sinket pakke. De pårørende kommer mer mannsterke enn på den ukentlige visittdagen. Det blir trangt i garderoben og i korridoren. I korridoren med glassveggen inn til de store lekerommene — de er i dag forvandlet til julestuer — skal foreldrene se barna feire jul. De skal se sitt eget barn gå rundt juletreet, se på når det pakker opp gaver — men bare se — gjennom en glassrute.

Det de aller mest har lyst til, å knusklemme ungen sin, å ta den på fanget, å være med i ringen rundt treet, å høre de frydefulle hvin når vesla eller lillegutt pakker opp dukken eller brannbilen — det blir dem ikke forunt. Deres plass er bak ruten. Reglementet kan synes strengt, men det må være slik. Derfor er julefesten her, hvor deilig den enn er for barna, litt av en påkjenning for mange foreldre. Når de kjente, kjære julesangene toner ut til dem er det vondt å være utenfor. Godt er det kanskje at juletreet med lysene og de mange pakker opptar de små

den pleierske som daglig ler dem med kjærlighet. Ofte en mer virkelig per enn en mor og far som de vært borte fra i måneder ofte opp til året og ennå ger. Her i lekestue deres lille verden samle her er alle søstrene og de Nordabl, som skoyer mot dem hver dag på runden, og her er alle kameratene. Det som bef seg utenfor denne sirkel tar dem ikke.

Men la oss forlate bar øyeblikk mens de går juletreet...

Spebarnhjemmet ble tid startet av Nasjonalfo gen mot tuberkulosen, f år siden, dengang tube sen var den store folkesyl men. Hjemmets oppgav å ta imot spebarn fra tul løse mødre og fra tuberk truede hjem. Dette er mets viktigste oppgave d i dag. Men heldigvis e tuberkulosen den skrem sykdom den engang var ere levestandard, skjerr fotograferingen. BCC